

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

AYLIK BÜLTEN
2.Yıl - Aralık 1977
Genel 42 - Türkçe 14
Sayısı: 10 FB
Yıllık Abone
Belçika: 100 FB
Belçika Dışı: 200 FB

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AVRUPA'DAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER YENİ SİYASAL DENEYLER KAZANMA ESİĞİNDE

BRÜKSEL (İTA) - 5 Haziran genel seçimleri üzerinden altı ay geçtiği ve bu arada bir de yerel seçim yapıldığı halde, Avrupa ülkelerinde çalışan Türkiyeli işçilerin halen buldukları ülkelerden oy kullanmalarına olanak verecek yasa tasarısı hâlâ Millet Meclisi gündemine gelmemiştir.

Görünüşe göre, parlamentoda temsil edilen siyasal partiler, bir milyona yakın bir işçi kitlesini ve yakınlarını, sırf yurt dışında çalıştıkları için, anayurtlarının kaderi hakkında söz ve karar sahibi olmak hakkından yoksun bırakılmağa âdeta "müstahak" görmektedirler. Oysa, son 15 yılda Avrupa kapitalistlerine emekgücünü satarak bir yandan Türkiye'de işsizliğin şiddetini kendi gayretleriyle azaltan, öte yandan tasarruf ederek memlekete gönderdikleri dövizlerle Türkiye Cumhuriyeti'nin iflasını önleyen bu vatandaş topluluğu, ülkenin kaderi üzerinde, bugün kendilerine oy hakkını esirgeyen kişilerden daha fazla söz sahibi olmak durumundadır.

Parlamentoda temsil edilen siyasal partilerden özel olarak da sağcı olanlar, yurt dışındaki işçilere buldukları ülkelerden oy kullanma hakkının tanınmasının genel oy oranlarını kendi aleyhlerinde etkileyebileceği endişesiyle bu girişimin gerçekleşmesine engel olmağa çalışmışlardır ve çalışacaklardır. Çünkü, yurt dışında bulunan işçilerin, başka milliyetlerin işçileriyle yakın temasta bulunmaları nedeniyle, siyasal bilinçlenmeye daha açık olduklarını bilmekte, Türkiye'nin kaderi üzerine tercihlerinde bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm'den yana bir tavır almalarından korkmaktadırlar.

Ancak kendilerinden oy hakkının esirgenmesi, yurt dışındaki işçilerin giderek Türkiye siyasal yaşamında daha etkin bir güce ulaşmalarını ve Türkiye halkının siyasal tercihlerini ileriye yönelik şekilde etkilemelerini önlemeyecektir. Aksine, bu engellemeler, yurt dışındaki işçilerin sınıfsal bilinçlenmelerinin hızlanmasına ve Türkiye parlamentosunda temsil edilen partiler hakkında daha isabetli değerlendirmelerde bulunmalarına olanak tanıdığı için bir

Editeur resp: Mateo Alaluf - 69, Chemin du Bois de Hal - 1420 Braîne-l'Alleud

yerde olumlu sonuçlar da doğurmaktadır. Döviz istemeğe gelince "sayın işçi kardeşlerimiz" diye dil döken burjuva politikacılarının oy hakkı konusunda yan çizmeleri, kendilerinin özel olarak Avrupa'daki Türkiyeli işçiler, genel olarak da işçi sınıfı karşısındaki pozisyonlarına daha bir açıklık getirmektedir.

Avrupa'daki Türkiyeli İşçilerin Siyasallaşma Süreci

Şurası muhakkak ki, Avrupa'ya ilk işçi göçü başladığında, Avrupa'daki Türkiyeli işçiler, gerek nicel ve gerekse nitel olarak bir ağırlık taşımıyordu. Ancak yurt dışındaki Türkiyeli işçi kitlesi bugün, 1960 başlarının ilk defa gurbete düşme şaşkınlığı içindeki, dağınık ve yalıtlanmış grupçuklarından ibaret değildir. Aralık ayı başında Cenevre'de yayınlanan Birleşmiş Milletler Ekonomik Konseyi Raporu'na göre, 1964 yılında Avrupa'daki Türkiyeli işçi sayısı sadece 15 bin iken, 1974'te bu rakam 767.000'e ulaşmıştır. Avrupa'daki işsizlik nedeniyle son yıllarda bazı işçilerin kesin dönüş yapmasına rağmen, hâlâ 677.000 Türkiyeli işçinin Avrupa'da bulunduğu kabul edilmektedir.

Bu nicel güç, doğal olarak nitel değişimleri de beraberinde getirmektedir.

1. Avrupa'ya ilk geldiklerinde çoğu buldukları ülkenin dilini bilmeyen ve patronların hizmetindeki tercümanların ağzına bakan Türkiyeli işçiler, giderek çevrelerindeki diğer milliyetlerden işçilerle diyaloglar, arkadaşlıklar ve hattâ yoldaşlık ilişkileri kurabilecek bir ifade düzeyine ulaşmışlardır.

2. Başlangıçta sendikalara sadece bir formalite olarak kabul edilen Türkiyeli işçiler, zamanla nicel bir güç oluşturdıkları için, bu örgütler, onların özel sorunlarıyla daha yakından ilgilenir hale gelmişlerdir. Bellibaşlı sendikaların hepsinin özel "Türkiyeli işçiler" bölümleri oluşturulmuş, özel servisler kurulmuş, Türkiyeli işçileri bilinçlendirecek yayın ve eğitim çalışmaları başlatılmıştır. Bugün Türkiyeli işçiler, çalıştıkları ülkelerde "sendikalanma" oranı en yüksek göçmen işçi gruplarını meydana getirmektedirler.

3. Türkiye'de işsiz ve aç kaldıkları için Avrupa'ya gelen, hattâ büyük çoğunluğu Anadolu'nun doktor, akarsu, okul gibi en temel hizmetlerden yoksun bölgelerinden kopan bu işçiler, ilk zamanlarda karşılaştıkları yeni görece refah düzeyi nedeniyle, bir yerde tutucu nitelik almışlardır. Bir önceki halini düşünerek mevcut duruma "şükretme"nin getirdiği bu tutuculuk, kısa zamanda tasarruf yaparak sınıf değiştirme, işçi sınıfı saflarından küçük burjuva saflara atlama özlemleriyle daha da artmıştır. Üstelik o yıllarda Avrupa ülkelerinde işsizlik tehlikesinin ufukta görünmemesi, sınıf değiştirmeyi düşünmeyen işçiler için dahi mevcut statülerinin kendilerine yeterli güvenceyi sağladığı, hiçbir şeye itiraz etmeyip "kendilerine ekmeç veren Avrupalı patrona şükretmek" gerektiği düşüncesine itmişir. Ne var ki, 1974 yılından itibaren bütün kapitalist dünyayı sarsan ekonomik kriz ve işsizlik, ilk ağızda göçmen işçilere vurduğundan, bu "hayal âlemi" kısa zamanda yıkılmış, hele Türkiye'ye kesin dönüş yapan ve bir "dükkancık" açma macerasına girenlerin çoğunun büyük kapitalin baskısı altında kısa zamanda perişan olması, Avrupa'daki Türkiyeli işçiyi bir gerçeğe karşı karşıya getirmiştir: O, dönüşü olmayan bir şekilde işçi'dir ve aktüel durumda da çoğu kez yedek işçi ordusunun bir neferidir. Bu gerçeği kavramak, eskiden "haline şükretme" tevekkülü içinde bir türlü görmek istemedikleri sömürü mekanizmasını bu kez açık seçik görmelerine ve buna karşı sınıf olarak mücadele etme bilincine varmalarına neden olmuştur.

4. Avrupa kapitalizminin kendilerine ihtiyacı olduğu sırada o kadar açık şekilde hissedilmeyen "yabancı düşmanlığı" da, ekonomik krizin şiddetlenmesiyle birlikte en gaddar biçimde gündeme girmiş, Türkiyeli işçi her yerde ırkçı-gerici çevrelerin kışkırttığı aşağılanmalara, hakaretlere, ayırımlara uğramaya başlamıştır. Bu olgu, Türkiyeli işçi üzerinde, "Türkiyeli işçi" olma bilincini artırıcı bir rol oynamış, doğal olarak kendisini, Türkiye'nin sorunlarıyla daha yakından ilgilendirir hale getirmiştir.

5. Bu siyasallaşma sürecinde, zamanla gelişen ve daha organize hale gelen ulaşım olanakları ve kitle iletişim araçları da etkin bir rol oynamaya başlamıştır. Bugün eskiye göre Türkiye'ye daha sık gidip gelebilme yada Türkiye'deki yakınlarını daha sık getirtebilme olanakları, Türkiyeli işçilerin Türkiye sorunlarını güncel olarak kendi yaşam dünyalarında da hissetmelerini sağlamaktadır. Esasen işçilerin çoğunluğunun aileleri Türkiye'de kaldığından, onlarla sık haberleşme, temas ve yukarıda belirtilen ziyaretler, Türkiye'deki düzenin bireyler üzerin-

deki ağır etkilerinin onlar tarafından da duyulmasına neden olmaktadır.

6. Hemen hemen hepsi okuma yazma bilen ve memleketten haber alma ihtiyacı içinde bulunan Türkiyeli işçilerin kendileri için önemli bir pazar potansiyeli oluşturduğunu gören Bâbüâli'nin yüksek tirajlı gazeteleri, özel Avrupa baskıları yapmağa ve Türkiye'de olup bitenlerden Avrupa'daki işçileri günü gününe haberdar etmeğe başlamışlardır. Bu gazetelerin büyük çoğunluğu işçileri mevcut düzene şartlandırıcı bir yayın politikası izlemekteyseler de, diğer faktörlerin etkisiyle artan bilinçlenme düzeyi, bu gazeteleri bile, sırf okuyucu tutabilmek için sosyal gerçeklere ve siyasal gelişmelere daha fazla yer vermek zorunda bırakmaktadır. Çünkü, Avrupa'daki bir milyonluk Türkiye'li kitlesi, bu ülkelerde kazandıkları paranın yarısını yine bu ülkelerde tüketmek zorundadır; milyarlarca lira-lık bu tüketimden arslan payını alabilmek için sermaye, reklam kampanyası yapmak zorunda kalmaktadır. Sermaye, ilanını hiç şüphesiz satmayan bir gazeteye veremeyecektir. Reklam alabilmek için tirajı artırmak lazımdır. İşte tirajı artırma yarışı, bu gazeteleri de, işçinin bilinç seviyesine uygun yayında bulunmağa zorlamaktadır.

7. Türkiyeli işçilerin sayısal artışına paralel olarak, TRT'nin "Türkiye'nin Sesi" adı altında yaptığı şartlandırıcı yayınların yanısıra, gerek Türkiyeli işçi çalıştıran ülkelerin radyo ve televizyonları, gerekse sosyalist ülkelerin radyoları işçilere gerçekleri açıklayıcı yayınlar yapmaktadırlar.

8. Yukarıda değinildiği gibi, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin sürekli hareket halinde bulunmaları, özellikle yıllık tatillerinde Türkiye'ye gidip gelmeleri, Türkiye'nin durumu hakkında doğrudan gözlemlere dayanan mukayeseler yapmalarına olanak vermektedir. Özellikle araba veya trenle seyahat ederken sosyalist ülkelerde bu yeni düzenin sağladığı olağanüstü gelişmelere bizzat tanık olmaları, Türkiyeli işçilerin bilinçlenmesinde etkin rol oynamaktadır.

9. Avrupa ülkelerindeki Türkiyeli işçiler, özellikle diğer milliyetlerin işçileriyle temasları sonucunda örgütlenme görgüsü ve deneyi kazandıkları için, son yıllarda çeşitli düzeylerde ve biçimlerde demokratik kitle örgütleri kurmağa yönelmişler, gerek Türk Hükümeti ve gerekse buldukları ülkelerin hükümetleri karşısında birer baskı gücü oluşturmuşlardır. Siyasal örgütlenme ile demokratik kitle örgütlenmesinin nitelik ve işlevleri arasındaki farkı kavrayamamaktan ileri gelen yanlışlar, bu alanda halen beklenen etkinliğin sağlanmasını geciktirmekte, hattâ çoğunca bölücü ve geriletici bir rol dahi oynamaktadır. Bu yanlışlar, Türkiyeli işçilerin arasında egemen sınıflarca sızdırılan provokatörler tarafından "keskin devrimci" görüntüsü altında kasden körüklenmektedir. Ancak tüm bu olumsuz faktörlere rağmen, Avrupa'daki Türkiyeli işçi hareketi "çocukluk hastalıkları"ndan giderek kurtulmakta, provokasyonlara karşı daha uyanık hale gelmekte ve sağlıklı örgütlenmelere yönelmektedir.

10. Tüm bunlara ek olarak belirtmek gerekir ki, 1960'ların başından bu yana süregelen işçi göçünün oluşturduğu kitle, herşeye rağmen, çeşitli önyargılar, şartlandırmalar nedeniyle bazı tutucu tavırlarından kolay kolay vazgeçememektedir. Ancak 15 yıldır Avrupa'da mevcut olan bu "Türkiyeli işçi kitlesi"nin yeni bir kuşak yetişmektedir: İşçi çocukları. Tamamen işçi çocuğu olarak doğan, bambaşka bir çevrede ve uluslararası ilişkiler içinde yetişen bu yeni kuşak, süreç içinde genç bilinçli işçiler olmağa adaydır.

Türkiyeli İşçiler İki Planda Söz Sahibi Oluyor

İşte bu gelişim içinde Avrupa'daki Türkiyeli işçiler, ikili bir siyasallaşma ile karşı karşıyadırlar:

a) Türkiye'nin sorunlarına daha duyarlı hale gelmeleri nedeniyle Türkiye siyasal mücadelesinde daha aktif rol oynama gereksiniminin getirdiği ulusal planda siyasallaşma;

b) İçinde yaşadıkları toplumların sorunlarıyla her gün karşı karşıya bulunmaktan ve bu toplumlar içinde "yabancı işçi" olarak ayrıca özel sorunlara sahip olmaktan ileri gelen "uluslararası" olanda siyasallaşma.

Ulusal plandaki siyasallaşma, bugün Avrupa'daki Türkiyeli işçileri, her şeyden önce, Türkiye'deki seçinler için buradan oy kullanna hakkını kopartmağa zorlamaktadır.

Uluslararası plandaki siyasallaşma ise, pratik sonuçları itibarıyla, sim- dilik daha dar bir çerçevede kalmaktadır.

Tüm yabancı işçiler gibi Türkiyeli işçilerin de, çalıştıkları ülkelerin yönetim organları seçimlerine katılma hakkı (İsveç hariç) halen tanınmamıştır. Bu planda Türkiyeli işçilerin ilgisi daha çok gözlemci nitelikte kalmakta, bazı belediyelerde danışma meclislerine katılma olanağı da bulunmaktadır. Ancak, bir yandan yabancı işçi topluluklarının baskısı, öte yandan bu ülkelerin ilerici kamuoylarının soruna daha gerçekçi ve yapıcı bir şekilde bakar hale gelmeleri, yabancı işçilerin bu ülkelerin seçimlerinde oy kullanma hakkına sahip olmaları sorununu güncel hale getirmiştir. Söz konusu Avrupa ülkelerinin üretimine katkıda bulunan, bu ülkelerin vatandaşları gibi vergi ödeyen yabancı emekçilerin, en azından kendilerini doğrudan doğruya ilgilendiren konularda seçim hakkına sahip olmamasını adil bulmayanların sayısı her geçen gün artmaktadır.

Bu gelişimin pratik sonucu, yabancı işçilere, öncelikle belediye meclisi seçimlerinde oy ve seçilme hakkı tanınmasıdır. İsveç'te gerçekleşen bu hakkın 1982'de Belçika'da da uygulanması için bir kampanya başlatılmıştır.

Bu sınırlı hedefe varılması dahi, Türkiyeli işçilerin siyasallaşmasında önemli bir adım teşkil edecektir. Çünkü o ülkede bulunan bütün siyasal partiler, yabancı işçilerden oy alabilmek için, onlar arasında ve onların kendi dilinde propaganda çalışması yürütmek zorunda kalacaklardır. Bugün Türkiye'de anti-demokratik yasalarla "komünist partisi" adının kullanılması yasaklanmışken, Avrupa ülkelerinin komünist partileri, bu ülkelerdeki Türkiyeli işçiler arasında yasal olarak siyasal çalışma yürütebilecekler, hattâ kendi aday listelerine bir Türkiyeli işçiyi koyabileceklerdir. Türkiye Devleti'ni temsil eden elçiliklerin veya konsoloslukların böyle bir gelişimi, Türkiye'deki anti-demokratik yasalara dayanarak engellemeye kalkışmaları mümkün değildir, çünkü bu ülkelerde herhangi bir siyasal partinin, bir komünist partisinin seçim çalışmasını engellemeye kalkışmak suçtur!

Türkiye Ortak Pazar'a girerse...

Uluslararası planda siyasallaşmanın uzun vadeli bir perspektifi de göz önünde tutulmalıdır. Bu, Türkiye'nin ekonomik yapısını ve gelişme düzeyini dikkate almadan Avrupa Ortak Pazarı'na asil üye olarak girmeğe can atan burjuvazi açısından büyük bir ikilemi de içinde taşıyan bir perspektiftir.

Bilindiği gibi, Ortak Pazar ülkeleri, aralarındaki ekonomik birliği gidererek siyasal bütünleşme ile tamamlama yolunda girişimlerde bulunmaktadır. Bu istek, kimilerinde Avrupa siyasal birliğinin sağlanması, yani tek bir Avrupa devleti'nin kurulması özlemine kadar varmaktadır.

Bu hedefe varılması ne dereceye kadar mümkündür, bu konuda bugünden bir şey söylemek mümkün olmaksızın beraber, somutta bu yolda bazı adımlar da atılmıştır. Bu adımların en önemlisi, Avrupa Ortak Pazarı'nın siyasal danışma organı niteliğini taşıyan Avrupa Parlamentosu'na, üye ülkeler vatandaşlarının doğrudan doğruya milletvekili seçmelerini sağlama girişimidir. Şimdiye kadar "Avrupa Parlamentosu"na her ülkenin temsilcileri, o ülkenin ulusal parlamentosu tarafından seçilmekteydi. Ortak Pazar'ın siyasal yapısına daha geniş bir plana yayma amacıyla, önümüzdeki Avrupa Parlamentosu seçimlerinde, bu ülkelerin vatandaşlarının doğrudan doğruya sandık başına gitmeleri kararlaştırılmıştır. Yani üye ülkelerin vatandaşları, sanki büyük bir Avrupa devletinin çeşitli eyaletlerinin sakinleri gibi kendi milletvekillerini seçeceklerdir. İngiltere Parlamentosu'nun seçim usulüne ilişkin itirazı nedeniyle bu seçimin 1978'de yapılması ihtimali zayıflamışsa da, en fazla bir iki sene sonra bu seçim gerçekleşecektir.

Türkiye burjuvazisinin yirmi yıllık rüyası gerçekleştiği ve Türkiye Ortak Pazar'a asil üye olarak girdiği takdirde ne olacaktır? Bu takdirde Türkiye Cumhuriyeti'nin gerek Türkiye'deki, gerekse Avrupa ülkelerindeki 18 yaşına doldurmuş vatandaşları bu seçimlerde oy kullanacaklardır.

Ancak burada yeni bir sorun ortaya çıkmaktadır.

Böyle bir seçimde, Avrupa Parlamentosu'ndaki bütün siyasal gruplar, "Türkiye Cumhuriyeti" adını taşıyan seçim bölgesinde ve Avrupa'daki Türkiyeli işçiler arasında kendi programları için oy isteyeceklerdir. Örneğin bugün Avrupa Parlamentosu'nda bir "Komünist Grup" oluşturmuş bulunan Avrupa komünist partileri, Türkiye'de de komünist bir listenin seçilmesini isteyeceklerdir. Ancak o tarihte, Türkiye'de "komünist partisi" adı altında çalışma yapmayı 15 yıla kadar hapis cezası tehdidiyle yasaklayan hükümler yürürlükte ise ve böyle bir çalışma yürütmek

isteyenler tutuklanıp hapse atılacak olursa, Türkiye Cumhuriyeti, kendi imza koyduğu anlaşmayı bizzat kendisi çiğnemiş olacaktır. Bu duruma düşmemek için, Türkiye burjuvazisinin, o çok özlediği Ortak Pazar'a tam üye olarak girmeğe kalkışmadan önce, "komünist partisi" adının kullanılmasını yasaklayan maddeleri kaldırması gerekecektir.

İş bununla da kalmamaktadır.

Türkiye'nin Ortak Pazar'a girmesi halinde, Avrupa'da bulunan Türkiyeli işçiler de otomatikman Avrupa Parlamentosu'nun seçmenleri haline geleceğinden, bu ülkelerin komünist partileri, kendi listelerinin Avrupa parlamentosu'na seçilmesi için Türkiyeli işçiler arasında da türkçe propaganda çalışması yürütmek hakkına sahip olacaklardır. Kaldı ki, Türkiye Ortak Pazar'a üye olmasa dahi, ileride Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin, tıpkı buldukları ülkelerin mahalli ve ulusal meclislerinin seçiminde olduğu gibi, Avrupa Parlamentosu seçimlerinde de oy hakkı kazanması uzak ihtimal değildir.

İşte Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin siyasallaşma süreci, şimdiye kadar hiç dikkate alınmayan bu yeni perspektiflerin gerçekleşmesiyle, daha büyük hız kazanmak durumundadır. (DG-30/11)

ALMANYA'DA HER 1000 TÜRKİYELİ İŞÇİDEN 235'İ İŞ KAZASINA UGRUYOR

BONN (İTA) - Uluslararası Çalışma Bürosu'nun Yugoslavya'nın Dubrovnik şehrinde düzenlediği "Uluslararası İşçi Sağlığı ve İsgüvenliği" Konferansı'nda, Federal Almanya'da çalışan her 1000 Türkiyeli işçiden 235'nin hafif, orta ve ağır iş kazası geçirdiği açıklanmıştır.

Türkiye'nin Bonn Büyükelçiliği Çalışma Müşaviri'nin konferansta yaptığı açıklamalara göre, bugün Federal Almanya'da 50 işkolunda 522.700, Avusturya'da 28.025, Belçika'da 53.628, Danimarka'da 5574, Fransa'da 40.000, Hollanda'da 37.178 ve İsviçre'de 115.120 olmak üzere tüm Avrupa'da 704.324 Türkiyeli işçi çalışmaktadır. Bu işçilerin memleketlerinden ayrılırken 35 yaşını geçmemiş olmaları zorunluluğu vardır. Böylece bu işçiler hem genç, hem de sağlıklı olarak yurt dışına çıkmışlardır. Ancak, Avrupa ülkelerinde çalıştıkları sürece hem iş kazalarının, hem meslek hastalıklarının ve hem de psikolojik sorunların etkisiyle bu işçiler kısa zamanda yıpranmaktadır. Örneğin Almanya'da her yıl 1000 Türkiyeli işçiden 235'i bir iş kazasına uğramaktadır. Oysa bu oran, Alman işçileri arasında binde 80'dir. Bu da, Türkiyeli işçilerin Almanya'da en ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırıldıklarını göstermektedir. (M-DG-28/11)

BELÇİKA'DA YABANCI İŞÇİ DÜŞMANLIĞI KÖRÜKLENİYOR

BRÜKSEL (İTA) - İşsizliğin şiddetlenmesi ve toplam işsiz sayısının 300.000'i aşması, Belçika'daki ırkçı çevrelerin "yabancı işçi düşmanlığı"nı artırmalarına yol açmıştır. Belçika sağcı gazeteleri hemen her gün yabancı işçiler hakkında yalan ve iftira dolu yayınlar yaparken, Liberal Parti milletvekillerinden Mundeeler, halen işsiz bulunan yabancı işçilerin, kendilerine bir miktar tazminat verilerek ülkelerine gönderilmesini öngören bir yasa tasarısını parlamento'ya sunmuştur.

Tasarı, gerek yabancı işçiler ve gerekse Belçika ilerici kamuoyu tarafından şiddetli tepkiyle karşılanmıştır.

CSC/ACV Sendikası'nın yaptığı açıklamaya göre, bu yasa tasarısı, hiçbir somut veriye dayanmamaktadır. Belçika'da Haziran 1977 istatistiklerine göre mevcut görünen 250.000 işsizden sadece 37.000 kadarı yabancı işçidir. Kaldı ki, bunlarından 23.000'i Ortak Pazar üyesi ülkelere gelen işçilerdir ve bunların hiçbir şekilde sınırdışı edilmeleri mümkün değildir. Geriye kala kala, Türkiye, Fas gibi Ortak Pazar üyesi olmayan ülkelere gelmiş 11.000 kadar işsiz kalmaktadır ki, bu da tüm işsizlerin sadece yüzde 4'üdür. Bu yüzde 4'ün sınırdışı edilmesiyle Belçika'nın işsizlik sorununun çözülmesi mümkün değildir.

Azgınlaşan yabancı düşmanlığının bir başka tezahürü de, nüfusunun yüzde 30'unu yabancıların oluşturduğu Brüksel'in Schaarbeek Belediye Meclisi'ne getirilen bir öneridir. Federalist Parti (FDF) Temsilcisi, yaptığı konuşmada, bu ma-

halleden son yedi yıl içinde yabancı işçi nüfusun yüzde 10 oranında arttığını, okulların yüzde 90 oranında Kuzey Afrikalı ve Türkiyeli çocuklarla dolduğunu, ahlâk anlayışının bu yüzden bozulduğunu ileri sürerek, yabancı işçilerin bu mahallede oturmalarının önlenmesini istemiştir.

Oysaki, yabancı işçilerin bu mahallede yoğun olarak oturmaları, başka mahallelerdeki sağlığa uygun evlerde oturmalarına izin verilmemesinden ileri gelmektedir. Schaarbeek'in köhne evlerinde ateş pahası kira ödeyerek oturmak zorunda kalan yabancı işçiler, her türlü sağlık koşullarından yoksundur. Ucuz emekgücü getirtirken, yabancı işçilerin hiçbir sosyal sorununa eğilmeyen ve onları tıpkı esir ticareti yapar gibi getirten Belçika patronlarının bu insanlık suçu bugün yabancı işçilerin sırtına yıkılmakta ve onların sokakta bırakılması istenmektedir. Ancak bu öneri de, gerek yabancı işçilerden ve gerekse Belçika ilerici kamuoyundan sert tepki görmüştür. (M-DG-10/12)

SOVYET "YENİ ZAMANLAR" DERGİSİNDE BEHİCE BORAN'IN DEMECİ

MOSKOVA (ITA) - Sovyet Devrimi'nin 60. yıldönümünü kutlama törenlerine davetli olarak katılan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Sovyetler Birliği'nin haftalık dış politika dergisi "Yeni Zamanlar"a bir demeç vermiştir.

Çeşitli dillerde yayınlanan derginin 49. sayısında yer alan demecinde, Boran, bir soru üzerine TİP'in güncel görevlerini şöyle açıklamıştır:

"İlk olarak, politik, ekonomik ve toplumsal alanlarda demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi. Demokrasinin politik alanda geliştirilmesi, ancak tekellerin ve büyük burjuvazinin ekonomik gücünün kırılmasıyla mümkündür. Dolayısıyla bu hedefe varmak için verilecek mücadele, partimizin ikinci önemli görevini oluşturmaktadır. Üçüncü olarak, emperyalizme karşı mücadelesinde Partimiz, NATO'dan ve CENFO'dan ve diğer emperyalist örgütlerden çıkılmasını savunmakta, ABD ile ikili anlaşmaların feshini, Türkiye'deki yabancı askeri üslerin tasfiyesini ve yabancı şirketlerin varlıklarına devlet tarafından elkonulmasını istemektedir."

Boran, demecinde, TİP'in çizdiği platformda, tüm yurtsever, ilerici ve demokrat güçlerin işbirliği ve dayanışmasının, emperyalizme ve faşist tehlikeye karşı eylem birliğinin öngörüldüğünü de belirtmiştir. (NT-DG-15/12)

KIBRIS'TAKİ BİR KONFERANSTA TÜRKİYE KÜRTLERİNE YAPILAN BASKILAR ANLATILDI

LEFKOŞA (ITA) - 19-20 Kasım 1977 tarihlerinde Lefkoşa'da toplanan Uluslararası Parlamenterler Konferansı'na Türkiyeli iki Kürt gazeteci de katılmışlar ve Kürtlere yapılan baskılar hakkında açıklamalarda bulunmuşlardır.

Türkiye'nin güneydoğusunda yaşayan Kürtlerin, tıpkı Kıbrıs'ın işgal altındaki bölgelerinde olduğu gibi ağır baskılarla karşı karşıya bulduklarını açıklayan Kürt gazeteciler şöyle demişlerdir:

"Nüfusu 10 milyonu bulan Türkiye Kürtleri, kendi ana dillerinde eğitim görmek şöyle dursun, konuşmak hakkına dahi sahip değildirler. Kürtlerin yaşadığı bölgede bulunan köylerin 17.000'inde ne yol, ne de elektrik vardır. 13.000 köyde okul yoktur. Okul olan yerlerde de Kürt öğrenciler her sabah derse başlamadan önce Türk olduklarını ve bununla iftihar ettiklerini tekrarlamak zorunda bırakılmaktadırlar. Amaç, Kürt halkını ortadan kaldırmak için bu çocukları 'türkleştirmek'tir. Yine aynı amaçla, nüfus yoğunluğunun kilometre başına 2'yi geçmediği Kürt bölgesinde doğum kontrolü zorunlu kılınmıştır. Oysa nüfus yoğunluğunun kilometre başına 40'i bulduğu İstanbul'da böyle bir tedbir uygulanmamaktadır."

Kürt gazeteciler, bu bölgede 18.000 ailenin mağaralarda yaşadığını, köylülerin yüzde 60'ının toprağı bulunmadığını, Türkiye'deki toplam işsizlerin yarısının Kürt bölgesinde bulunduğunu, bu bölgede kişi başına ulusal gelir payının 100 Dolar'ı geçmediğini, ortalama yaşama süresinin 40'i geçmediğini, Türkiye sanayiinin sadece yüzde 3'ünün Kürt bölgesinde olduğunu, Kürtlerin subay veya polis olmak hakkından yoksun olduklarını söylemişlerdir. (CB-DG-8/12)

YENİ YAYINLAR

- L.I.Reisner, Gelişmekte olan ülkeler: Ekonomik Büyüme Teorileri üzerine Bir Deneme, (rusça), Nauka Yayınları, Moskova, 1976, 355 s.
- V.V. Dementsev, (Ekonomik) Kaynaşmanın Büyümesi ve Maliye, (rusça), Finansy Yayınları, Moskova, 1976, 222 s.
- V.A.Borisov, Doğum oranı perspektifleri, Moskova, Statistika Yayınları, 1976, 224 s. (rusça)
- P.G. Buniç, Ekonomik Mekanizmanın Gelişmesi, (rusça), Ekonomika Yayınları, 1976, 232 s.
- N.V.Mironov, Sosyalist Bütünleşmenin Yasal Formları, (rusça), Moskova, Mezhdunarodnye Otnosheniya Yayınları, 1977, 160 s.
- SSCB Bilimler Akademisi, Kapitalizmin Genel Bunalımının Derinleşmesi, (rusça), Moskova, Mysl Yayınları, 1976, 358 s.
- A.Y.Elyanov, Gelişmekte olan ülkeler: Ekonomik Büyüme Sorunları, (rusça), Moskova, Mysl Yayınları, 1976, 296 s.
- N.D.Barkovsky, Gelişmiş Sosyalizmde Kredi ve Para Doluşımı Sorunları, (rusça), Finansy Yayınları, 1976, 288 s.

N A Z I M H İ K M E T

Kendi Sesinden Şiirleri

(60 DAKİKALIK KASET BANT)

Salkım Söğüt - Nikbinlik - Haber - Mektup - Dörtlük - Angina
Pektoris - Yirminci Yüzyıl Üstüne - Kızçocuğu - Japon Balıkçısı -
Ak Karanfil - Stronsium 90 - Dünya, dostlarım, düşmanlarım, sen
ve toprak - Kerem Gibi - İstanbul'dan Mektup - Türk Köylüsü -
Büyük Taarruz - Bahri Hazer - Beyaz Karanfilli Adam - Güz -
Münevver'in Doğumünü - Yaşamaya Dair - Sen - Uyanış - Akşan
Gezintisi - Gecenin Saat Biri - Doğum - Memet - Memleketim -
Vapor - Bor Oteli - Ceviz Ağacı - Sofra - Salatalık - Dörtlük -
Yine Yağmur Üstüne - Umut - Ruhun - Kar Kesti Yolu - Merihe Giden
Kosmos Gemisi - Mavi Liman - Kıyadaki İhtiyar - Masalların Masalı
- Büyük İnsanlık

Info-Türk Ajansı Araştırma-Çeviri-Belge
Bölümü'nün Gerçekleştirdiği Diğer Yayınlar:

1. KOMÜNİZM NEDİR? (Sovyet Novosti Ajansı)
2. MARKSİZM ÜZERİNE (V.İ.Lenin)
3. SAPMALAR (Maoculuk-Goşizm-Troçkizm-Revizyonizm)
4. MUSTAFA SUPHİ, KAVGASI VE DÜŞÜNCELERİ
5. MUSTAFA SUPHİ VE YOLDAŞLARI
6. ORTAK HÜKÜMET PROGRAMI (Fransız Komünist Partisi - Sosyalist Parti)
7. DİRENİŞ AFİŞLERİ ALBÜMÜ
8. HAŞHAŞ TUZAGI
9. RESİMLİ LENİN (Çocuk Kitabı)
10. AMİGO (Anti-faşist çocuk kitabı)
11. SLAV HALK MASALLARI (Çocuk Kitabı)
12. DEYİŞLER VE ŞİİRLER (Fransızca/Türkçe iki dilde)
13. TÜRKİYE VE GÜNÜMÜZ DÜNYASI - Behice Boran (İngilizce/Fransızca)
14. TÜRKİYE'DEN DEVRİMCİ TÜRKÜLER - Zülfü Livaneli (33'lük Uzunçalar)

Tüm istekler için:

GOODIFF s.c. - 561, chaussée de Ninove - 1080 Bruxelles - BELÇİKA